

แอนแทรกซ์ (Anthrax)

แอนแทรกซ์เป็นโรคที่เกิดขึ้นกับสัตว์กินหญ้าในหลายภาคของโลก รวมทั้งปศุสัตว์ในบางภาคของรัฐนิวเซาท์เวลส์ แอนแทรกซ์เป็นโรคที่เกิดขึ้นได้ยากกับมนุษย์ ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ตั้งแต่ พ.ศ. 1982 เป็นต้นมา มีรายงานว่าว่ามีผู้ป่วยด้วยโรคนี้เพียงสองราย

แอนแทรกซ์คืออะไร?

แอนแทรกซ์เป็นโรคที่เกิดจากแบคทีเรีย โดยมีสาเหตุมาจากการติดเชื้อบาซิลลัส แอนทราซิส (*Bacillus anthracis*) แบคทีเรียเดียวกันนี้อาจนำไปสู่โรคได้สามแบบ:

- โรคแอนแทรกซ์ผิวหนัง (cutaneous anthrax)
- โรคแอนแทรกซ์ลำไส้
- โรคแอนแทรกซ์จากการสูดดม (หรือในปอด)

แอนแทรกซ์เป็นโรคที่เกิดขึ้นกับสัตว์กินหญ้าในหลายส่วนของโลก รวมทั้งปศุสัตว์ในบางภาคของรัฐนิวเซาท์เวลส์ แอนแทรกซ์เป็นโรคที่เกิดขึ้นได้ยากกับมนุษย์ ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ตั้งแต่ พ.ศ. 1982 เป็นต้นมา มีรายงานว่าว่ามีผู้ป่วยด้วยโรคนี้เพียงสองราย

แบคทีเรียอาจอยู่ในดินได้เป็นเวลาหลายปีในรูปของสปอร์ (เมล็ดไซสปีน) ซึ่งแม้จะอยู่ในสภาพแห้งผากแต่ก็สามารถรอดชีวิตอยู่ได้ โดยปกติสปอร์เหล่านี้คือต้นเหตุของการติดเชื้อในสัตว์กินหญ้า อย่างไรก็ตาม การติดเชื้อของมนุษย์จากแหล่งกำเนิดของสปอร์นี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ เพราะต้องมีการรวมกำลังของสปอร์เป็นจำนวนมาก การติดเชื้อจึงจะเกิดขึ้นได้ ไม่เคยปรากฏว่าแอนแทรกซ์ติดต่อระหว่างคนกับคน

ท่านเป็นโรคแอนแทรกซ์ได้อย่างไร?

ประมาณร้อยละ 95 ของผู้เป็นโรคแอนแทรกซ์ แบคทีเรียเข้าสู่ร่างกายผ่านทางรอยแตกบนผิวหนังหรือบาดแผล (ซึ่งอาจก่อให้เกิดโรคแอนแทรกซ์ผิวหนัง) จากแหล่งหนึ่งแหล่งใด เช่นซากสัตว์ที่ติดเชื้อนี้ แบคทีเรียแอนแทรกซ์ยังอาจเข้าสู่ร่างกายผ่านทาง การสูดดมเนื้อสัตว์อย่างไม่ถูกวิธีจากสัตว์ที่ติดเชื้อ (ซึ่งอาจทำให้เป็นโรคแอนแทรกซ์ลำไส้) หรือผ่านทาง การสูดดมเข้าไป (ซึ่งอาจทำให้เป็นโรคแอนแทรกซ์จากการสูดดมหรือในปอด) ในออสเตรเลีย ยังไม่เคยมีรายงานว่า มีผู้ป่วยด้วยโรคแอนแทรกซ์ลำไส้และจากการสูดดม

มีอาการอย่างไรบ้าง?

บุคคลที่เป็นโรคแอนแทรกซ์ผิวหนัง (cutaneous anthrax) ภายในสองสัปดาห์ของการติดเชื้อ จะปรากฏรอยแผลสีคล้ำและไม่เจ็บปวด และอาจมีอาการบวมของเนื้อเยื่อรอบๆเกิดขึ้นด้วย โดยไม่ต้องรับการรักษาพยาบาล ผู้ป่วยเป็นโรคแอนแทรกซ์ผิวหนังสีในห้าคนรอดชีวิตอยู่ได้ โดยอาศัยการรักษาที่ถูกต้อง ผู้ป่วยด้วยโรคแอนแทรกซ์ผิวหนังส่วนใหญ่สามารถหายจากโรคนี้ได้เด็ดขาด

บุคคลที่เป็นโรคแอนแทรกซ์ลำไส้ (intestinal anthrax) จะมีอาการปวดท้องและมีไข้ และจะเสียชีวิตในไม่ช้า

บุคคลที่เป็นโรคแอนแทรกซ์จากการสูดดมจะมีอาการเริ่มแรกเหมือนไข้หวัด อย่างไรก็ตาม อีกหลายวันต่อมา จะเกิดมีอาการหายใจลำบากอย่างย่ำแย่ และจะเกิดอาการช็อค โรคแอนแทรกซ์จากการสูดดมนี้มีอัตราการตายระหว่างหกถึงเก้าของจำนวนผู้แสดงอาการสิบคน ระยะพักตัวของโรคนี้อยู่ระหว่างหนึ่งถึงหกวัน แต่อาจนานถึง 60 วัน ก็ได้

ในปลายปี 2001 คนจำนวนมากในสหรัฐอเมริกาเป็นโรคแอนแทรกซ์เพราะสปอร์ ที่มีผู้มีเจตนาร้ายส่งมาให้ทางไปรษณีย์ มีรายงานเกี่ยวกับโรคแอนแทรกซ์ทั้งทางด้านผิวหนังและจากการสูดดม

วินิจฉัยโรคแอนแทรกซ์ได้อย่างไร?

การวินิจฉัยโรคแอนแทรกซ์ทำได้ด้วยการแยกแบคทีเรียแอนแทรกซ์จากโลหิต จากรอยแผลบนผิวหนัง หรือจากน้ำคัดหลังจากการหายใจของผู้ป่วย หรือจากการวัดความเข้มข้นของภูมิต่อต้านแอนแทรกซ์เฉพาะในโลหิต

รักษาโรคแอนแทรกซ์ได้อย่างไร?

มียาปฏิชีวนะหลายประเภทที่ใช้รักษาการติดเชื้อแอนแทรกซ์ เช่น เพนิซิลลิน ด็อกซิไซคลิน และ ซิโพรฟล็อกซาซิน

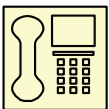
มีวิธีการป้องกันโรคนี้ไหม?

แพทย์อาจสั่งยาปฏิชีวนะให้แก่คนที่ได้รับการยืนยันว่าได้มีความใกล้ชิดกับสปอร์แอนแทรกซ์เป็นอันมาก การรักษานี้จะได้ผลมากขึ้นถ้าผู้ป่วยได้รับการรักษาอย่างทันที่หลังจากที่ติดเชื้อ และก่อนที่อาการต่างๆจะปรากฏ มีวัคซีนสำหรับผู้ที่ต้องทำงานใกล้ชิดกับการติดเชื้อโรคนี้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ไม่ขอแนะนำให้มีการฉีดยาป้องกันแก่ประชาชนทั่วไป ทั้งนี้เพราะอัตราการเสี่ยงของโรคนี้อยู่ในระดับต่ำสุด

แล้วถ้าข้าพเจ้าต้องทำงานกับสัตว์ที่ป่วยด้วยโรคแอนแทรกซ์ล่ะ?

ในรัฐนิวเซาท์เวลส์แต่ละปีจะมีการรายงานเกี่ยวกับโรคแอนแทรกซ์ในปศุสัตว์หลายครั้ง การจัดการกับสัตว์ที่ติดเชื้อโรคนี้และกับซากของมันเป็นงานที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งสำหรับคน ถ้าท่านจำเป็นต้องจัดการกับสัตว์ที่ติดเชื้อแอนแทรกซ์ ท่านต้องสวมถุงมือ กางเกงกันเปื้อน และรองเท้าบูตยาง และจะต้องทำความสะอาดสิ่งเหล่านี้อย่างหมดจดหลังจากที่ใช้แล้ว การล้างมือด้วยสบู่อย่างทั่วถึงเป็นการป้องกันการติดเชื้อที่สำคัญยิ่งวิธีหนึ่ง

ข้อมูลเพิ่มเติม - หน่วยงานสาธารณสุขในรัฐนิวเซาท์เวลส์

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au